

*Kint feküdtem az eresz aljában,
hallgatóztam a csillaghullásban,
a holdnak néztem lassú fordulását
s láttam a szerelem furcsa hajlongását —*

*nem takartam a szemem előle,
s nem lestem, hogy részegüljek tőle,
fájdalom vagy édesség nem tudtam
csillaghullás volt, megállíthatatlan.*

*Emberi törvény volt az éjszakában.
kerestem a csillagok sorában,
elképzeltem velem-zuhanását,
derekának méhecske hajlását,
rejtezkedő virág-kinyílását —*

*Kint feküdtem az eresz aljában,
elaludtam a csillaghullásban,
fölnesztem a hold-citerára,
a hajnalig zengő béka-szerenádra.*

Dénes János: Portré